

2. 8. 2019

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Urychlené řízení (tzv. Expedited procedure) před Rozhodčím soudem při Hospodářské a Agrární komoře ČR

Řád Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře a Agrární komoře ČR (dále jen „Řád“) umožňuje stranám využít urychlený režim projednání věci. Tato varianta vedení sporu není v řízení před rozhodčími institucemi (zejména těmi zahraničními) neznámá, nicméně v tuzemském prostředí není stále příliš rozšířena. Pravděpodobně i z tohoto důvodu urychlené řízení doposud nebylo podrobena bližšímu přezkumu z řad odborné veřejnosti. Níže přiblížíme základy urychleného řízení, režim zrychlených řízení před vybranými zahraničními rozhodčími institucemi, nastíníme možná úskalí příslušných pravidel Rozhodčího soudu a dostupné záruky řádného průběhu rozhodčího řízení.

Úprava urychleného řízení před Rozhodčím soudem

Urychlené řízení před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře a Agrární komoře ČR (dále jen „Rozhodčí soud“) je návrhovým režimem řízení. Řád upravuje dvojí formu urychleného řízení, a to řízení zahajované na základě písemné dohody stran (konsenzuální) a řízení zahajované z výhradní iniciativy jedné ze stran, zpravidla žalobce. Vybraná forma urychleného řízení určuje jeho průběh z hlediska délky procesních lhůt. V případě konsenzuálního návrhu je tak Rozhodčí soud povinen vydat rozhodčí nález (popř. usnesení o zastavení řízení) ve lhůtě dvou měsíců, u návrhu jedné ze stran se lhůta k vyřízení věci prodlužuje na čtyři měsíce, a to počínaje zaplacením zvýšeného poplatku za rozhodčí řízení.^[1] Prostředkem, jehož pomocí se úspory času dosahuje, je zkrácení lhůt stanovených Řádem na třetinu (konsenzuální návrh), resp. na polovinu (návrh v dispozici jedné ze stran), zde však s výjimkou lhůt dle § 22 odst. 2^[2] a § 28 odst. 6^[3] Řádu, jež zkrácení nepodléhají. Uvedená pravidla kladou zvýšené požadavky jak na strany řízení (zejména co do unesení břemene tvrzení a břemene důkazního), tak na rozhodce, kteří by měli zkrácený režim svými opatřeními v průběhu řízení reflektovat a strany vést ke splnění procesních povinností, to vše v zájmu řádného projednání věci. V urychleném řízení se minimalizuje prostor pro procesní taktiku (vč. účelových obstrukcí) a strany jsou vedeny k věcnému projednání sporu.

Řád poskytuje široký prostor autonomie vůle stran a nestanoví žádné limity aplikace režimu urychleného řízení. To je tak možno vést bez ohledu na složitost a komplexnost sporu či jeho hodnotu. Přesto (anebo právě proto) je tento režim stranami často opomíjen. Odhlédneme-li od konsenzu stran na zrychleném vedení sporu, kdy se strany v zájmu rychlého projednání věci dobrovolně vystavují zvýšeným nárokům na procesní preciznost a souvisejícímu riziku neunesení procesních břemen (přičemž lze předpokládat, že k dohodě bude docházet spíše sporadicky)^[4], vzbuzuje vedení urychleného řízení z podnětu jedné ze stran kontroverze, a to zejména ohledně dodržení základních zásad ovládajících civilní řízení.

Urychlené řízení ve světle pravidel mezinárodních rozhodčích institucí

Koncept úpravy urychleného řízení dle Řádu Rozhodčího soudu je v mezinárodním kontextu ojedinělý.^[5] Rozhodčí instituce sídlící na území Evropy jako např. International Chamber of Commerce (dále jen „ICC“) či Swiss Chambers' Arbitration Institution (dále jen „SCAI“), jakož i ty mimoevropské, např. Shenzhen Court of International Arbitration (dále jen „SCIA“), volí odlišný přístup ke zrychlenému projednání, když zavádí obligatorní formu zrychleného řízení dopadající na předem vymezené spory. Uvedené samozřejmě nebrání dohodě stran na jeho vedení i v dalších případech. Určitou modifikaci (nikoliv však v rozšiřujícím, nýbrž zužujícím smyslu aplikace pravidel) pak představují pravidla Vienna International Arbitral Centre (dále jen „VIAC“), jež umožňují vést zrychlené řízení pouze na základě konsenzu obou stran sporu.^[6]

Pravidla ICC^[7] s účinností od 1. 3. 2017 zavedla zrychlené řízení ve dvojí podobě, a to obligatorní formu určenou pro „bagatelní spory“^[8] a formu konsenzuální. Chtějí-li strany zrychlené řízení vyloučit, musí tak učinit výslovně,^[9] neboť Pravidla ICC vychází z tzv. opt-out režimu. Není-li nicméně zrychlené řízení vhodné k projednání konkrétního sporu (např. vzhledem k jeho skutkové složitosti), rozhodce může urychlené projednání *ad hoc* vyloučit.^[10] Poplatková povinnost skládající se z úhrady správních výloh a odměn rozhodců je na rozdíl od tuzemské úpravy nastavena motivačně, tj. řízení podléhá snížené sazbě.^[11] Z uvedeného je patrná snaha ICC nabídnout stranám časově i finančně úspornější formu projednání sporu.

Pravidla ICC lépe odráží účel zrychleného řízení a vhodnost jeho aplikace z pohledu zachování rovnosti procesních práv stran. Přesto tato úprava zrychleného řízení vyvolala kontroverze, a to co do způsobu ustavení rozhodců, kdy je ICC umožněno jmenovat jediného rozhodce k projednání věci navzdory odlišnému ujednání stran v rozhodčí doložce (smlouvě).^[12]

Další rozhodčí institucí umožňující zrychlené řízení je SCAI, jejíž pravidla (dále jen „Pravidla SCAI“) jsou založena na obdobném mechanismu jako Pravidla ICC.^[13] Pokud jde o kontroverzní ustanovení Pravidel ICC ohledně jmenování rozhodců, Pravidla SCAI postupují odlišně, když dávají přednost autonomii vůle stran ke jmenování rozhodců.^[14] Tímto prizmatem lze tak považovat úpravu zrychleného řízení v předmětných pravidlech za nejzdařilejší. Tomu ostatně odpovídá i četnost užití tohoto nástroje ke zvýšení efektivity rozhodčího řízení, kdy je téměř polovina (43 % - údaje z r. 2015)^[15] z celkového počtu zahájených řízení vedena právě v režimu tzv. expedited procedure. Průměrná délka zrychleného řízení se pohybuje kolem pravidly předvídaných šesti měsíců. ^[16]

Ačkoliv Řádem Rozhodčího soudu stanovená čtyřměsíční délka urychleného řízení čistě formálně odpovídá poměru délek klasického a zrychleného řízení dle pravidel ICC a SCAI, ^[17] je dle našeho názoru mezním limitem z pohledu zachování procesních práv stran (nemluvě o délce dvou měsíců v konsenzuálním režimu urychleného projednání). Vycházíme přitom z časové náročnosti jednotlivých procesních kroků stran a administrativních úkonů Rozhodčího soudu, od lhůty pro doručení přípisu žalovanému (pět dní pro fikci doručení u písemnosti doručované do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, deset dní u písemností doručovaných dodáním do datové schránky),^[18] jmenování rozhodce spojené s vyjádřením žalovaného (žalovanému je dána lhůta čtrnácti dní), volbu předsedajícího rozhodce, vč. nutnosti Rozhodčího soudu vypořádat se s případnou námitkou nedostatku pravomoci či námitkou podjatosti rozhodce, zachování lhůty pro

předvolání stran k ústnímu jednání (lhůta pěti dní na přípravu), až po vydání rozhodčího nálezu. Nelze pominout ani případnou žádost o prodloužení lhůty, kterou protistrana v mnohých případech oprávněně nárokuje. První jednání ve věci je tak v lepším případě nařízeno po uplynutí jednoho měsíce od zaplacení zvýšeného poplatku, může tomu však být i podstatně později. V praxi jsme se setkali i s tím, že byl žalovaný, nadto v řízení s mezinárodním prvkem, o podání žaloby ze strany Rozhodčího soudu vyrozuměn bezmála po měsíci od jejího podání a zaplacení zvýšeného poplatku žalobcem, čímž došlo k výraznému zkrácení lhůty k projednání věci.

Limity pro vydání rozhodčího nálezu mohou v důsledku mít opačný efekt, než byl zavedením urychleného řízení zamýšlen. Lze doporučit, aby návrhové zrychleného řízení předem pečlivě zvážil, je-li reálné spor při zachování rovnosti stran a práva na projednání věci v dané lhůtě rozhodnout, a to i v kontextu možných důsledků porušení těchto zásad (zrušení nálezu soudem, případně odepření jeho výkonu v zahraničí). Není neobvyklé, že návrhové z obezřetnosti a vzhledem ke značnému navýšení počátečních nákladů této varianty nevyužije (poplatková povinnost za urychlené řízení je zvýšena o 75 % standardního poplatku v případě konsenzuální formy urychleného řízení, resp. 50 % standardního poplatku v případě návrhu jedné ze stran, a to bez možnosti refundace na základě zásady úspěchu ve věci).[\[19\]](#) Nelze nicméně vyloučit ani odlišný přístup návrhové, kdy ten, vědom si účinnosti tohoto nástroje k vyvíjení tlaku na protistranu a skutečnosti, že je mu umožněno určovat průběh řízení dle aktuálního vývoje (žádostí o prodloužení lhůty pro vydání nálezu v případě rizika neunesení procesních břemen, jakož i odmítnutím souhlasu s takovým prodloužením při silné důkazní pozici), bude urychlené projednání preferovat, a to navzdory riziku nepříznivých důsledků na vynutitelnost nálezu ve vykonávacím řízení.

Ačkoliv se na první pohled zdá být úprava urychleného řízení atraktivní, především co do délky rozhodčího řízení a případné úspory nákladů na vedení sporu (zejména odměny za zastupování), po bližší analýze může strany od zahájení tohoto řízení odrazovat. Uvedené je podpořeno nejednoznačnou formulací jeho pravidel. Jako příklad uveďme situaci, kdy se žalobce s ohledem na procesní vývoj urychleného řízení rozhodne před vydáním rozhodčího nálezu rozšířit uplatněný nárok, přičemž opět zvolí jeho urychlené projednání. Řád pro tento případ nenabízí jednoznačnou odpověď na otázku běhu lhůt k vydání rozhodčího nálezu. Lze se domnívat, že co do této části nároku počne běžet nová lhůta pro vydání rozhodčího nálezu. Uvedené by bez procesního zásahu návrhové (návrhu na prodloužení lhůty k vydání rozhodčího nálezu ohledně původní části nároku či jeho souhlasu s takovým postupem Rozhodčího soudu) či rozhodčího senátu (zde ovšem s důsledkem vrácení zvýšeného poplatku za původně zahájené urychlené řízení) mohlo zcela nadbytečně vést k vydání dvou rozhodčích nálezů.

Dalším případem, který dle našeho názoru Řád uspokojivě neřeší, je výše zmiňované doručování písemností v urychleném řízení. Dle § 10 odst. 6 Řádu se písemnost určená k doručení do vlastních rukou (§ 10 odst. 3 Řádu), kterou si adresát nevyzvedl do deseti dní od oznámení provozovatele poštovních služeb, považuje za doručenu posledním dnem této lhůty. Odborná literatura[\[20\]](#) dovozuje, že s ohledem na konstrukci fikce zakotvené Řádem dochází ke zkrácení lhůty na třetinu, resp. polovinu, pouze u písemností doručovaných prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, nikoli dodáním do datové schránky, kde zůstává nedotčena úprava dle zvláštního právního předpisu.[\[21\]](#) To vede k nedůvodným rozdílům v režimech doručování a absurdní situaci, kdy je písemnost dodaná do datové schránky považována za doručenu později, než ta zasílaná prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

Lze uzavřít, že mezinárodní rozhodčí instituce volí vhodnější prostředky k dosažení efektivity rozhodovacích procesů a jejich odbřemenění, když zavádí obligatorní režim zrychleného řízení u skutkově jednodušších případů (byť lze argumentovat, že hodnota sporu není přímo úměrná jeho skutkové komplexnosti, jde o jedno z mála sjednocujících kritérií, které se nabízí) a sníženou poplatkovou povinnost.

Oproti tomu Řádem jsou formulovaná pravidla konstruována především jako benefit pro stranu, která je ochotna si připlatit za *a priori* silnější procesní postavení. Pravidla nastavená Řádem obsahují zjevné nedostatky a skýtají rizika zásahu do procesních práv stran, zpravidla žalovaného. Řád v porovnání se zahraničními pravidly zrychlených řízení nenabízí srovnatelnou alternativu.

Záruky řádného projednání věci a prostředky nápravy

Jak bylo uvedeno výše, urychlené řízení klade na strany i rozhodce zvýšené procesní nároky. Je-li urychlené řízení zahájeno v nevhodné, typicky ve skutkově složité či důkazně obsáhlé věci, a časový rámec pro vydání rozhodčího nálezu je nesplnitelný, příp. se nevhodnost vedení urychleného řízení ukáže v jeho průběhu, rozhodci by měli strany o této skutečnosti informovat a stranu, na jejíž návrh je urychlené řízení vedeno, obeznámit s postupem dle § 30 odst. 1 poslední věty Řádu, tedy s možností prodloužit lhůtu k vydání rozhodčího nálezu.

Návrh na prodloužení lhůty k vydání rozhodčího nálezu může vznést i strana, na jejíž návrh je urychlené řízení konáno. Prodloužení lhůty k vydání rozhodčího nálezu je nicméně přípustné pouze na návrh či se souhlasem této strany, čímž dochází ke zjevnému narušení rovného postavení stran. Uvedené samozřejmě nevylučuje možnost protistrany (zpravidla žalovaného) požádat v souladu s § 22 odst. 2 Řádu o prodloužení lhůty ke jmenování rozhodce či žalobní odpovědi. V případě dalších podání či připisů (repliky, dupliky, vyjádření na výzvu soudu, atp.) Řád o možnosti prodloužení lhůt mlčí. Lze přitom předpokládat, že rozhodci nebudou žádosti o prodloužení lhůty příliš nakloněni, neboť jsou nadále vázáni mezní lhůtou pro vydání rozhodčího nálezu.

V mnohých případech tak rozhodci stojí před rozhodnutím, zda urychlené řízení vůbec vést, tedy dodržet lhůtu pro vydání rozhodčího nálezu (včetně důsledků spočívajících v krácení jejich odměny a povinnosti k navrácení zvýšené části soudního poplatku).^[22] Řádem nastavené lhůty pro vydání rozhodčího nálezu jsou hraniční a urychlené řízení není vhodné vést zdaleka ve všech sporech. Zachování procesních práv stran řízení tak *de facto* garantují výhradně sami rozhodci svými profesními znalostmi, zkušenostmi a morálním kreditem. Ti by měli dbát na to, aby urychlené řízení nebylo vedeno na úkor základních principů rozhodčího řízení, mezi něž patří zejména zásada rovnosti stran,^[23] resp. možnost věc řádně projednat. ^[24]

Pro případ porušení těchto zásad dává právní řád dotčené straně možnost zahájit řízení o zrušení rozhodčího nálezu dle § 31 písm. e) zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Jde-li o nálezy, jenž má být vykonán v zahraničí, lze žádat odepření jeho výkonu dle Newyorské úmluvy.^[25] Těmito postupy, které by měly být využívány v případě zjevných excesů, se však do značné míry stírají přednosti vedení urychleného rozhodčího řízení a podstatně se snižuje jeho konkurenceschopnost. Řádem stanovená délka lhůt i zvolená konstrukce forem urychleného řízení tak navyšuje riziko případného zrušení rozhodčího nálezu či odepření jeho výkonu, čímž dochází k popření účelu urychleného řízení.

Závěr

S ohledem na stávající úpravu Řádu Rozhodčího soudu doporučujeme, aby strany při sjednávání rozhodčí doložky postupovaly obezřetně a doložku formulovaly s vědomím možného postupu dle § 30 Řádu. Vedení urychleného řízení lze v doložce limitovat, např. vztažením na určité typové spory, vymezením maximální hodnoty sporu, případně paušálně režim urychleného řízení vyloučit, čímž by strany dosáhly *de facto* obdobných důsledků jako v případě opt-out režimu zakotveného v Pravidlech ICC.

Mgr. Karolína Bémová

Rubešova 162/8
120 00 Praha 2

Tel.: +420 224 247 215
e-mail: info@akbrodec.cz

[1] Nález Rozhodčího soudu ze dne 6. 11. 2014, sp. zn. Rsp 837/14: „Při urychleném řízení pak počne lhůta pro vydání rozhodčího nálezů nebo závěrečného usnesení běžet až po zaplacení celé částky poplatku v řádné výši.“

[2] § 22 odst. 2 Řádu stanoví: „Současně tajemník vyzve žalovaného, aby během 14 dnů od doručení žaloby předložil své písemné vyjádření a označil důkazy k prokázání svých tvrzení. V téže lhůtě je žalovaný povinen oznámit jméno a příjmení rozhodce, kterého si zvolil, nebo požádat, aby předseda rozhodčího soudu jmenoval rozhodce za něj. Na žádost žalovaného mohou být tyto lhůty prodlouženy.“

[3] § 28 odst. 6 Řádu stanoví: „Návrh na změnu termínu ústního jednání musí být doručen nejméně 3 dny před termínem ústního jednání. O návrhu rozhodne rozhodčí senát.“

[4] INTERNATIONAL CHAMBER OF COMMERCE (2018). *Extract from ICC dispute resolution bulletin 2018, issue 2*. K dispozici >>> [zde](#) [přístup dne 22. 7. 2019]. S dohodou stran lze samozřejmě počítat již při formulaci rozhodčí doložky, v praxi však strany tuto skutečnost opomíjí a dosažení dohody *ex post* je obtížné.

[5] CHOCHOLA, M. (2015). *Horáček, Maisner, Němec: Kvalitu rozhodčího řízení ovlivňuje především kvalita rozhodců*. K dispozici >>> [zde](#) [přístup dne 22. 7. 2019].

[6] Upraveno v čl. 45 Pravidel VIAC.

[7] Upraveno v čl. 30 a Příloze VI Pravidel ICC.

[8] Do této skupiny se řadí nároky do výše 2.000.000 USD, jichž je dle statistik ICC z r. 2017 až 32 %. INTERNATIONAL CHAMBER OF COMMERCE (2018), *op. cit.*

[9] Čl. 30 odst. 3 písm. b) Pravidel ICC.

[10] Čl. 30 odst. 3 písm. c) Pravidel ICC.

[11] Čl. 3 odst. 3 Přílohy III Pravidel ICC a příslušný sazebník zrychleného řízení.

[12] Čl. 2 odst. 1 Přílohy VI Pravidel ICC. K tomu např: BONKE, F., LOVELLS, H. (2017). *Overriding an Explicit Agreement on the Number of Arbitrators - One Step Too Far under the New ICC Expedited Procedure Rules?* K dispozici >>> [zde](#) [přístup dne 22. 7. 2019]. Obdobně též FLORES, M. (2019). *Expedited Procedure under the 2017 ICC Rules: Does the ICC's Priority for Efficiency and Cost Effectiveness Come at the Expense of the Parties Rights?* K dispozici >>> [zde](#) [přístup dne 22. 7. 2019].

[13] Čl. 42 Pravidel SCAI.

[14] Čl. 42 odst. 2 písm. b) a c) Pravidel SCAI.

[15] SWISS CHAMBERS ARBITRATION INSTITUTION (2015). *Arbitration statistic 2015*. K dispozici >>> [zde](#) [přístup dne 22. 7. 2019].

[16] Obdobně tomu je před ICC: „*Since 1 March 2017, the date of entry in force of the 2017 ICC Rules of Arbitration, 84 requests to opt into the EPP have been submitted. To date, 25 cases, involving 58 parties from 33 countries, have been or are currently being administered under the EPP. All cases that have reached an award were concluded within the six-month time limit*“. In: INTERNATIONAL CHAMBER OF COMMERCE (2018). *ICC Court releases full statistical report for 2017*. K dispozici >>> [zde](#) [přístup dne 22. 7. 2019].

[17] Délka tuzemského urychleného rozhodčího řízení zahájeného na návrh strany se pohybuje v polovině délky klasických rozhodčích řízení vedených zpravidla v rozmezí 7-9 měsíců. Ze statistik SCAI je patrné, že průměrná délka klasických řízení dosahovala k r. 2015 kolem 400 dní, přičemž délka zrychleného řízení odpovídala předvídaným 200 dnům. International Distribution Institute (2017). *The Expedited Procedure under the Swiss Rules of International Arbitration*. K dispozici >>> [zde](#). [přístup dne 22. 7. 2019].

[18] Pozn. Lhůty jsou počítány pro případ urychleného řízení zahájeného k návrhu jedné ze stran.

[19] Uvedené se nicméně v kontextu současné úpravy urychleného řízení jeví jako spravedlivé řešení.

[20] „*Lhůty podle § 10 a k odstranění vad žaloby podle § 22 odst. 2 se tak mohou zkrátit. I když Řád RS zkrácení lhůt v těchto případech povoluje, je otázkou praktický dopad takového povolení, zejména v obou posledních uvedených případech, když je lhůta pro uložení zprávy u doručujícího orgánu stanovena nezávisle na ustanovení Řádu RS. V konkrétním případě tak bude nutné volit postup podle § 49 odst. 3.*“ In MAISNER, M., TRAPL, V. *Komentář k § 30. Řád rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR: Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. 232 s.

[21] Zákon č. [300/2008](#) Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

[22] § 49 odst. 3 Řádu.

[23] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 6. 2014, sp. zn. 23 Cdo 2247/2012: „V nálezu ze dne 13. listopadu 2003, sp. zn. III. ÚS 202/03, publikovaném ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 134/2003 USn., Ústavní soud formuloval a odůvodnil závěr, že jedním ze základních principů, jimiž je soudní řízení ovládáno, je princip rovnosti účastníků, který vyjadřuje skutečnost, že účastníci řízení (strany) musí stát před soudem v rovném postavení, aniž by byla jedna nebo druhá strana jakkoli procesně zvýhodněna či znevýhodněna. K provedení tohoto principu se ukládá soudu povinnost, aby oběma stranám sporu zajistil stejné možnosti k uplatnění jejich práv.“

[24] Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 12. 2012, sp. zn. 32 Cdo 4968/2010: „Nejvyšší soud ve své judikatuře zdůrazňuje, že důvod ke zrušení rozhodčího nálezu soudem upravený v § 31 písm. e) zákona o rozhodčím řízení míří především na ochranu dodržování základních procesních práv a povinností účastníků rozhodčího řízení s ohledem na zásadu rovnosti účastníků řízení vyjádřenou v § 18 téhož zákona; účastníkům musí být dána plná příležitost k uplatnění jejich práv. Při posuzování otázky, zda byla straně poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, musí soud zkoumat, zda v konkrétním rozhodčím řízení s přihlédnutím ke všem okolnostem případu byla straně poskytnuta dostatečná možnost k uplatnění jejich procesních práv a rovněž zda se procesním postupem rozhodčího soudu jedna ze stran nedostala do nerovného postavení vůči druhé straně. Otázku, zda byla s ohledem na rovné postavení stran rozhodčího řízení poskytnuta stranám možnost věc před rozhodci projednat, respektive, zda byla řádně poskytnuta dostatečná možnost k uplatnění procesních práv účastníků rozhodčího řízení, je pak třeba zkoumat nejen z toho hlediska, zda byly procesní postupy dodrženy po formální stránce, nýbrž též z hlediska materiálního, totiž zda skutečně měly obě strany rovnou a dostatečnou možnost uplatnění svých procesních práv.“

[25] Čl. V Úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů uzavřená 10. června 1958 v New Yorku.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Sdílení elektřiny v obecních projektech, změny po 1.8.2026 a zapojení bateriových úložišť](#)
- [Jak naložit s „oznámením“ přestupku soukromých osob? A je to vlastně oznámením ve smyslu zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich?](#)
- [Systémová podjatost ve správním řízení aneb požadavek na překročení nadkritické míry rizika systémové podjatosti](#)
- [Bezpilotní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulatorní požadavky a praktické aspekty](#)
- [Pacht závodu a zákaz přenechání věci třetí osobě](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)